Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК XC. Ч. 38. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 1-го БЕРЕЗНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 1, 1983 No. 38. VOL. XC.

ПОРУШУЮТЬ СПРАВУ ІВАНА СВІТЛИЧНОГО

Нюарк, Н.Дж. — Члени організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) були присутні на зустрічі-конференції у Вашінгтоні в справах Мадридської конференції, на якій виступав амбасадор Макс Кампелмен. Цю зустріч влаштувала 1-го лютого ц.р. Комісія для безпеки і співробітництва в Европі. В склад делегації АОЛПУ входили: Марія Демчук, протоколярна секретарка, Таня Лисинецька, член, Данило Марчишин, референт зовнішніх зв'язків, і Ігор Ольшанівський, координатор. Амбасадор Кампелмен коротко звітував, заявляючи, що в ЗСА є готові продовжувати свою участь у Мадридській конференції так довго, як буде потрібно, тому що це дає можливість країнам вільного світу виявляти порушення людських і національних прав Советським Союзом.

Перед зустріччю, делегація членів АОЛПУ зустрілася з деякими конгресменами. Першим з них був Кристофер Смит, з Трентону, Н.Дж., який недавно був вибраний до згаданої Комісії. Він обіцяв делегатам АОЛПУ продовжувати жваву працю на відтинку оборони людських прав на своїм новім пості і обороняти українських політв'язнів так, як він це робив в минулому. Він заявив, що співпрацюватиме з конгресменом Меттю Ріналдом з Ню Джерзі у справі Івана Світличного, українського поета-письменника-літературознавця, колишнього політв'язня, який недавно був звільнений із заслання і перебуває тепер у Києві. Оба конгресмени звернулись з проханням до президента Роналда Регена дістати дозвіл для І. Світличного на виїзд до ЗСА на лікування.

Група також відвідала конгресмена Бернарда Дваєра з округи Ню Бранзвик, Н.Дж. Конгресмен Дваєр разом з конгресменом Смитом був головним рушієм в успішнім переведенні резолюції ч. 205 в обох палатах Конгресу. У наслідок цієї резолюції була видана проклямація президента Роналда Регена 21-го вересня 1982 року в пошану Української Гельсінкської Групи з нагоди 6-річчя її заснування. Резолюція 205 і проклямація Президента є великим досягненням АОЛПУ, про яке згадували у своїх промовах під час Мадридської конференції амбасадор Кампелмен і сенатор Роберт Дол з Кензасу. Делегація АОЛПУ висловила подяку конгресменам від української громади і поінформувала їх про теперішню ситуацію в Україні та пляни майбутніх акцій.

Надія Юрків, яка репрезентує АОЛПУ в Лонг Айленді, Ню Йорк, вистаралася побачення делегації з конгресменом Реймондом МекГретом, з яким вона співпрацює довший час. Через її інтервенцію конгресмен МекГрет „адоптував" Олексія Мурженка і вже довший час пише в його обороні до советських властей. Конгресмен МекГрет висловив свою підтримку для українців і обіцяв у майбутньому піддержувати і приєднуватися до оборонних акцій і „адоптування" додаткових українських політв'язнів.

Делегація АОЛПУ також відвідала канцелярію Конгресмена Меттю Ріналдо з Ню Джерзі. Вони продискутували з асистентами конгресмена справу Івана Світличного. АОЛПУ зобов'язалась покрити кошти, пов'язані із приїздом до ЗСА і лікуванням Івана Світличного.

Також вдалось делегатам зустрітися з Андрієм Фединським, асистентом конгресменки Розмері Оквар з Огайо і поговорити про біжучі справи, які торкаються людських і національних прав та оборони українських політв'язнів.

Відбудеться XIV Конґрес Комітету Українців Канади

Вінніпеґ, Ман. — З Комітету Українців Канади повідомляють, що XIV Конгрес Українців Канади відбудеться тут в днях 7, 8, 9 і 10-го жовтня 1983 року.

Конгрес відбудеться у готелі Вестін. Кошти кімнат виносять по 50 дол. незалежно чи в ній буде одна, чи дві особи. Централя Комітету Українців Канади заохочує зацікавлених, що вибираються на XIV Конгрес якнайскорше замовляти кімнати та квитки на літак, щоб користуватися відповідними знижками.

У Вашінґтоні відбудеться виставка картин Л. Гуцалюка

Вашінгтон. — Маляр Любослав Гуцалюк, виставка рисунків якого відбувалася з початком цього місяця в Ню Йорку в Галерії Об'єднання Мистців Америки, знову виставлятиме свої картини, цим разом — 30 мініятюр і картин малого формату. Це вперше, від 15-ти років, на його виставці будуть мініятюри.

Відкриття виставки Л. Гуцалюка, що її влаштовує 78-ий Відділ Союзу Українок Америки, відбудеться у Вашінгтоні в суботу, 5-го березня ц.р., від 7-ої до 9:30 вечора у залі Собору св. Родини, 4250 Harewood Rd. Виставка продовжуватиметься у неділю, 6-го березня, від год. 1-ої до 3-ої по полудні.

Помер Іван Осененко

Окаля, Фльорида. — Тут помер у своєму домі на серцевий удар в дні 22-го лютого ц.р. Іван Осененко, колишній керівник відділу статтей на спеціяльні теми, що їх видає „Ню Йорк Таймс".

І. Осененко працював на тому пості від 1971 року до 1978 і в тому часі не один раз допомагав своїми зв'язками українській громаді, а зокрема редакції „Свободи".

У 1978 році він перейшов до З'єднаного синдикату для спеціяльних статтей, а вже рік пізніше заложив своє власне кореспонденційне бюро п.н. Міжнародне бюро видавців, преси і дописів, маючи як спільника Мерілин Бек, журналістку з Голлівуду.

І. Осененко був з походження українцем, як і його дружина Мелія Єдинак. У них є два сини, з яких один живе в Порт Вашінгтоні, Н.Й., а другий в Окаля, Фльорида.

РІШИЛИ ВИДАЛИТИ Ф. ФЕДОРЕНКА

Філядельфія, Па. — Після шести років судових процесів та заходів Федора Федоренка присуджено на видалення із ЗСА.

Остаточний присуд видав минулого тижня суддя іміграційного уряду у Філядельфії, Гордон Сакс.

Федір Федоренко, якому тепер 75 років, стояв перед закидом, що він як вартовий у концентраційному таборі Трембліика в Другій світовій війні був присутнім при екзекуціях жидів та інших в'язнів того табору. Федоренко працював довгі роки як фабричний робітник у Вотербері, Конн., відтак проживав на Фльориді, а тепер живе у Філядельфії. Його дружина та двоє дітей перебувають на терені СССР. Теперішній присуд належить видалити його до Совєтського Союзу, якщо цей його прийме. Оборонець Федоренка Браєн Гілдеа має можливість до 8-го березня зложити протест против того присуду до апеляційного іміграційного суду. Відтак справа може перейти до федерального суду, а далі до Верховного Суду. Як відомо, Верховний Суд ЗСА ще 21-го січня 1981 року відібрав Федоренкові американське горожанство на тій підставі, що Федоренко зложив фальшиві зізнання, вносячи прохання про горожанство.

Якщо присуд Федоренка залишиться в силі, тоді він буде першим із ряду т.зв. „нацистських колябрантів", якого видалять із ЗСА. В теперішньому часі розгляд тається шість таких випадків але ні один ще не закінчений справді видаленням із ЗСА засуджених.

Обмежують виїзд німців з СССР

Бонн, Західня Німеччина. — Федеральний посол Герберт Гупка, член християнсько-демократичної партії, заявив в Бундестагу, що в січні 1983 року тільки 113 німців дістало дозвіл еміґрувати з СССР до Західньої Німеччини. Якщо такий стан існуватиме далі, то цього року прибуде ще менше німців як в 1982 році. Минулого року прибуло тільки 2,071 німців з СССР, хоч 2 мільйони німців в Советському Союзі подали прохання на виїзд в Західню Німеччину.

Канцлер Гелмут Коль інтервенював п'ять разів в новій адміністрації СССР на чолі з Юрієм Андроповим, і це саме зробив президент Карль Карстенс.

Під час відвідин советського міністра закордонних справ А. Громика в Бонні в січні цього року, німецькі власті також порушували цю справу з ним. Громико мав заявити, що всі німці, які зголосилися на виїзд, покинули СССР, що не відповідає правді. Гупка сказав, що уряд в Бонні має листу 10,000 німців-кандидатів на виїзд з СССР, а німецький Червоний Хрест має список 88,000 німецьких аплікантів на виїзд з СССР. Як відомо советські громадяни, які хочуть еміґрувати з СССР, підпадають різним формам дискримінації в школах, урядах чи на праці, як це є загально відомим.

Друга країна за Залізною Заслоною, яка утруднює еміграцію етнічних німців, це Румунія, де є також багато німців. В жовтні 1982 року румунський уряд проголосив, що особи, які хочуть виїхати з Румунії, мусять повернути румунському урядові всі кошти витрачені на академічне чи технічне вишколення. Минулого року 12,971 німців виїхало з Румунії, що на думку боннського уряду є задовільним, але примусовий зворот коштів вишколу становить порушення Гельсінкських угод.

В противагу до Польщі, де не дозволено на існування німецьких шкіл, німці в Румунії мають власні школи, і тому їм куди легше пристосуватися до німецьких сучасних економічно-суспільних і культурних обставин. Боннський уряд, між іншим, не називає тих німецьких еміґрантів „втікачами", але „переселенцями", і тим самим вони не стають предметом дискримінації чи ворожого відношення зі сторони німецьких автохтонів в Західній Німеччині.

На сесії НТШ в Монтреалі обговорювали УПА

Монтреаль, Кве. (Н.О.). — У середу, 16-го лютого 1983 року, Монтреальський Відділ НТШ присвятив свою чергову сесію в біжучому академічному році обмірковуванню теми „УПА в чужомовній пресі 1945-1955". Сесією проводив у приміщеннях МекҐільського університету проф. Ярема Келебай.

Доповідач, Роман Рахманний, на основі багатого матеріялу і власної активної участи в тому своєрідному процесі проникання політичної інформації в чужомовні видання, накреслив яскраву картину ролі української еміграції у введенні у світ об'єктивних даних про визвольну боротьбу українського народу в повоєнному десятилітті. Важливим чинником у доведенні до відома суспільства Заходу інформації про цілі, характер і методи боротьби УПА була Українська Пресова Служба (УПС). Її бюлетені українською, англійською, французькою і німецькою мовами, та й безпосередня активність співробітників УПС у різних країнах, в той час допомогли пролямати те, що доповідач назвав „змовою мовчання" супроти українського політично-державницького питання. Серед видатніших співробітників УПС доповідач відмітив проф. Л. Шанковського, Ореста Питлярa, д-ра М. Дудру, Олега Зеленецького, Б. Вітошинського, Ярослава Пришляка, Володимира Стахова і інших.

Слідкуючи за дедалі більшою актуалізацією справи УПА в чужомовних періодичних виданнях, доповідач підкреслив найважливіші аспекти того процесу. „Це - заслуга вояцтва УПА і мережі ОУН, що своїми смілливими акціями на території окупованої України перетворили свою національність (за словами Л. Української) у „політичну силу". А втім, „це - вояки УПА і бойовики ОУН переносили, з нараженням свого життя, вісті й документи про політичні й збройні дії УПА з України за кордон... „Українські політичні еміґранти, у своїй активній частині, довели цю інформацію до відома суспільств Заходу... Своїми власними писаннями чужомовні журналісти й редактори, на основі тієї інформації та власних спостережень, змінили вороже ставлення до УПА та всього українського політичного питання".

В основному доповідач - він же колишній керівник УПС - обґрунтував свою тезу-перестогу, яку він показав, як вихідний пункт доповіді, що „без ініціятивности організованої групи українських політичних еміґрантів збройно-політичний напій боротьби УПА міг змарнуватися, бо чужоземні суспільства отримали б у 1945-55 роках тільки викривлену інформацію на основі офіційних джерел окупантів України".

Серед слухачів цієї сесії Монтреальського Відділу НТШ була помітна група українських студентів. Запи

(*Продовження на ст. 3*)

ШУЛЦ ОБСТОЮЄ ДОПОМОГУ СОЮЗНИКАМ

Вашінгтон. — Державний секретар Джордж Шулц розпочав під кінець минулого тижня громадську кампанію за підтримку програми допомоги іншим країнам на противагу широкій опозиції з огляду на внутрішні економічні труднощі.

Виступаючи в Атлянті, Джа., Шулц сказав, що „ціна є скромна" для зовнішньої допомоги тому, що необхідно „забезпечити мир і економічний розвиток у районах життєвоважливих для нашої безпеки."

Щоб представити свої докази ясно, Шулц використав статистику і показав, між іншим, що американці тратять більше на придбання телевізорів і радіоприймачів, ніж видають на економічну і військову допомогу другим країнам.

Шулц сказав, що підтримка миру на Близькому Сході коштує кожного американця 12.35 доляра, допомога країнам Караїбського басейну — 3.84 доляра, контроля над кількістю народжень і ростом населення в інших країнах — 92 центи, на допомогу харчування — 3.15 доляра і 77 центів на допомогу Туреччині. Шулц не уточнював до якого періоду і тривалості відносилися його цифри.

Загальна вартість податків у долярах, які йдуть на всю допомогу ЗСА на оборону і економіку для країн, що розвиваються „становить 43.91й доляра на особу." Для порівняння, „ми американці тратимо на рік на телевізори і радіоприймачі 104 доляри на особу, 35 доларів на особу на перукарів і косметику, 97 доларів на мило і миючі засоби і 21 доляр на квіти.

Державний секретар заважив, що він робить порівняння не для того, щоб применшити чи перебільшити видатки пересічного американця, „але я хочу показати деякі відносні вартості," — сказав він. „Кожний американець повинен зрозуміти, що необхідно видати частину наших спільних ресурсів, щоб захистити наші найцінніші вартості свободи, економічного процвітання і миру".

Цитуючи колишнього державного секретаря Діна Раска, який походить з Джорджії, Шулц сказав: „Воля не є безплатною".

Кампелмен вибраний головою ради Фрідом Гавз

Ню Йорк, Н.Й. — Амбасадор Макс М. Кампелмен був обраний головою ради Фрідом Гавз, Крайової організації, яка має за завдання слідкувати за свободою народів у цілому світі. Кампелмен перебере свої обов'язки, як закінчиться конференція в Мадриді, а офіційно стане головою ради 1-го квітня. Він вже довгі роки є членом Фрідом Гавз, а від 1981 року був одним із його мужів довір'я.

М.Кампелмен, який тепер перебуває у Мадриді, як голова американської делегації, заявив, що свобода народів мусить бути предметом боротьби на різних ступнях. Саме такі організації як Фрідом Гавз беруть собі за завдання добровільно і у свідомий спосіб слідкувати за свободою народів та її боронити.

М. Кампелмен запевнив, що він буде на своєму пості далі продовжувати в тому напрямі працю, так як Фрідом Гавз це робить за 42 роки свого існування.

К. Ейделман матиме труднощі з апробатою

Вашінгтон. — Комісія закордонних зв'язків в Сенаті відмовилася у четвер, 24-го лютого ц.р. підтримати покликання Кеннета Л. Ейделмана на пост шефа контролі озброєнь.

Це, однак, не означає, що комісія відкинула зовсім можливість що Ейделман цей пост обійме. Тепер справа буде предметом дискусії в Сенаті, де зможуть виступати проти і за прийняттям Ейделмана. Президент Роналд Реген висловив вдоволення з такого перебігу справи і він надіється, що після дискусії та висловлення думок сенаторів остаточно таки затвердять Ейделмана як шефа контролі озброєнь.

Він вже тричі виступав перед сенатською комісією і кожного разу підкреслював, що підтримує ідею контролі озброєнь. Не зважаючи на те застереження проти нього далі панують в Сенаті. Правдоподібно тому, що це кандидат Уряду, а сенатори не є переконані, що Адміністрація Р. Регена справді бажає переговорів у справі озброєння.

Справа Ейделмана буде остаточно полагоджена щойно в половині березня в Сенаті і це дає час республіканським сенаторам підготовити оборону кандидата.

КИТАЙ ПРОДОВЖУЄ ПЕРЕГОВОИ З МОСКВОЮ

Пекін, Китай. — Заступник міністра закордонних справ Китаю Чіян Чіжен вилетів у неділю, 27-го лютого, з Пекіну до Москви, щоб продовжувати переговори для встановлення більш нормальних відносин між Пекіном і Москвою.

У другій рунді переговорів, які Пекін називає „консультаціями", китайська сторона має намір вимагати від Советського Союзу припинити підтримку в'єтнамської окупації Камбоджі, як перший крок покращання зв'язків.

Советська підтримка В'єтнаму в Камбоджі є однією з трьох перешкод, які Пекін вважає утрудненням нормалізації відносин між цими двома країнами. Іншими двома перешкодами є советська окупація Афганістану і китайське незадоволення советською військовою розбудовою уздовж китайського кордону з Советським Союзом і Монголією.

Приватно деякі китайські лідери заявили, що покращання напружених відносин із Советським Союзом повинно починатися з Камбоджі, де в'єтнамські війська намагаються ліквідувати рештки попереднього режиму Поль Пота, який продовжує визнавати Пекін.

В суботу офіційна китайська газета „Народна газета" критикувала як „обман" недавню пропозицію Ганоі вивести деяку частину своїх „добровольців" з Камбоджі і знову обвинуватила Советський Союз у підтримці в'єтнамської окупації Камбоджі.

„Так звані добровольці є ніким іншим, як варварські агресори, послані В'єтнамом чотири роки тому при советській допомозі, щоб перейти в'єтнамсько-камбоджійський кордон, захопити Пном Пень і окупувати цілу Камбоджу", — заявила газета.

Китай вказує на те, що він погодиться на невтральну Камбоджу з коаліційним урядом під керівництвом принца Нородома Сіганука, який довгі роки очолював провід у Китаї.

Советський Союз минулого місяця натякнув на те, що він хотів би спокійно полагодити суперечки відносно советсько-китайського кордону. Стаття у советському журналі „Наш час" у січні обвинувачувала Китай в перешкоджуванні встановлення кращих відносин тим, що Китай заявляє свої претенсії на частину советської території. Таке обвинувачення, яке здивувало китайців, розцінювалося дипломатами як советська спроба відтягнути увагу Пекіну від серйозніших питань окупації Афганістану і Камбоджі.

В Америці

ДЖІН КИРКПАТРИК, амбасадор З'єднаних Стейтів Америки до Об'єднаних Націй, мусіла відкласти, на рекомендацію дирекції Смит коледжу, свій виступ в цьому коледжі, бо відповідальні чинники відмовились гарантувати її безпеку з огляду на підготову демонстрацій студентів проти неї. Президент згаданого коледжу побоюється, що демонстрація може набрати бурхливих виявів, які буде тяжко контролювати університетським чинникам, а викликати поліцію до кемпусу коледжу є небезпечно, бо це могло б загострити відносини між дирекцією і студентськими організаціями. Студенти, зокрема ліберальні, закидають Киркпатрик байдужість до прав людини і симпатію до Південної Африки, яку вона нібито виявляє на форумі ОН.

РЕЧНИКИ АДМІНІСТРАЦІЇ президента Роналда Регена заявили, що ЗСА шукатимуть можливості підписання із Советським Союзом окремої угоди про заборону хемічної зброї. Цю зброю, згідно з інформаціями західних розвідчих служб, СССР вживає в Афганістані і Південній Азії, зокрема в Камбоджі і Лаосі. Лоренс С. Іґлбирґер, заступник державного секретаря для політичних справ, заявив кореспондентам, що Уряд ЗСА вже неодноразово закликав до підписання договору про заборону хемічної зброї, вказуючи, що використовування цієї зброї являється порушенням міжнародної угоди.

РАДА ЖИДІВСЬКИХ синагог, що репрезентує шість релігійних організацій, до яких належать консервативні, ортодоксальні, і поступові жиди, звернулася до президента Роналда Регена з проханням, щоб ЗСА проголосили себе „морально зобов'язуючими" працювати в напрямі зменшення, або цілковитої заборони вжиття нуклеарної зброї і тим самим зменшити шанси нуклеарної війни в майбутньому. Рада закликає Р. Регена і советського лідера Юрія Андропова шукати можливості заборони вживання нуклеарної зброї взагалі. Політичні і релігійні спостерігачі кажуть, що цей заклик йде в парі з резолюцією католицького єпископату і становища інших християнських Церков.

ПРИХИЛЬНИКИ КОЛИШНЬОГО віцепрезидента Волтера Мондейла, який, як відомо, проголосив вже свою кандидатуру на президента ЗСА у виборах в 1984 році, шукають тепер формального визнання цієї кандидатури американськими профспілками. З цією метою речники виборчого комітету Мондейла ведуть переговори з найбільшою профспілкою Американською федерацією праці, Конгресом індустріяльних організацій, рада якої відбуває свої наради у Бел Гарбор у Фльориді. Тому, що голосування над справою офіційної підтримки не може скоріше відбутися, як в грудні ц.р., прихильники Мондейла хочуть переконати керівництво профспілки, щоб її лідери включилися у підготову передвиборчу працю вже тепер.

СТЕЙТОВА КОМІСІЯ ГРОМАДСЬКОЇ обслуги в Ню Джерзі відкинула прохання компанії для обслуговування населення електрикою і газом про підвишку цін за електрику на суму 464,5 мільйона долярів, яка мала бути перекинена на споживачів. Стейтова комісія, навпаки, зарядила зниження на 135 мільйонів долярів цін за обслугу, що у роздрібнені виноситиме приблизно три відсотки пониження ціни на електрику і газ для населення стейту.

КОНГРЕСОВА КОМІСІЯ заявила, що ізоляція американців японського походження під час Другої світової війни, а головно після нападу Японії на американські військові інсталяції у Перл Габорі, не була мотивована політичними чи військовими потребами, а пересудом і дуже часто істеричною расовою ненавистю. У 467-сторінковому звідомленні говориться, що приблизно 120,000 американських громадян японського походження були ізольовані у примітивно обладнаних таборах і що ця форма покарання була великою несправедливістю. На цій підставі деякі японоамериканці стараються тепер про відшкодування від Федерального Уряду, бо заявив один з їхніх представників, якась, хоч символічна форма компенсації, була б на місці.

У світі

У ПІВНІЧНОСХІДНЬОМУ стейті Індії Ассам, де за останні тижні проходили хвилі безпорядків, терору і вбивств, коли загинуло понад 1,500 іміґрантів мусулман з Банґлядешу, тепер почалася друга стадія трагедії — переляканi вандалізмом поселенці мусулмани тікають цілими селищами до сусідних стейтів або в табори для біженців. Як подають кореспонденти з Індії, трагедія продовжується але вона покище не вплинула на політичне життя країни.

ІТАЛІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ арештувала в четвер, 24-го лютого, другого советського громадянина за останні 10 днів, обвинувативши його в шпигунстві Арештований 38-літній Віктор Конясв був заступником директора торгівлі італійсько-советської компанії Нафта-Італія. Поліція обвинувачує Конясва у шпигунській співпраці з іншим советським громадянином Віктором Проніном та італійцем Адзеліо Неґріном, які були арештовані ще 14-го лютого.

З АНКАРИ, ТУРЕЧЧИНА, повідомляють, що лідер партії мусулманських фундаменталістів Національної партії спасіння і 23 його співробітники були визнані винними у спробах заснувати ісламську державу і засуджені в четвер, 24-го лютого, на різні строки ув'язнення. Некметтін Ербакан, лідер партії, яка тепер заборонена, був засуджений на чотири роки ув'язнення, а 23 його співучасники на різні строки в межах від двох до трьох років. Дванадцять інших були оправдані судом, який тривав 23 місяці.

ЗАСТУПНИК ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА Іраку Тарік Азіз заявив, що Ірак не бачить жадних познак мирного розв'язання триваючої вже 30 місяців війни між Іраком і Іраном. У повідомленнях з фронтів обидві воюючі сторони кожна по своєму знову подають кількість вбитих вояків та знищення військової техніки.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Йорданії Марван аль-Кассем заявив, що Ізраїль мусить вивести свої війська з Лівану і погодитися не закладати нових ізраїльських поселень на окупованому західньому березі Йордану перед тим, як почнуться переговори про дійсне розв'язання проблем Близького Сходу. Цю заяву міністер Кассем зробив перед журналістами після зустрічі з президентом Лівану Аміном Гемаєлем. Її розцінюють як висловлення Йорданією умов для приступлення до переговорів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Силовий чинник

Коли недавно до Вашінґтону прибув єгипетський президент Госні Мубарак — усі були переконані, що єдина ціль його приїзду це справа замирення на Близькому Сході, тісно пов'язана зі ситуацією у Лівані. Ми чували, що американська політика наставлена на співпрацю з новим демократичним і прозахіднім урядом у Лівані, який тільки тоді зможе завести лад у тій країні, яка від десяти років кривавиться у громадській війні та шарпана завойовницькими сусідами, коли вдасться вивести з Лівану всі чужинецькі війська: реґулярну сирійську армію, реґулярну армію Ізраїля і узброєних совєтською зброєю палестинців. Виявилося, що поруч із цією проблемою, єгипетський президент просив Роналда Реґена допомоги у приборканні імперіялістичних затій Лівії.

Ця північно-африканська арабська країна, де диктаторську владу перебрав самозванний полковник Муаммар Каддафі, багата своїми джерелами нафти, станула у першому ряді не так просовєтських, як радше протиамериканських країн Близького і Середнього Сходу, протектором і експортером міжнародного тероризму з імперіялістичними амбіціями сусідів. Лівія із своїм диктатором Муаммаром Каддафі — найбільший ворог Ізраїля і тим самим також Єгипту, який підписав з Ізраїлем сепаратний мир. Коли змовники вбили в Єгипті тамошнього президента Анвара Садата — то на вулицях лівійських міст люди танцювали з радости. Але наступник Анвара Садата пішов слідами свого попередника: Єгипет є тепер одною з найбільш приязних супроти Америки країн, а мировий плян Роналда Реґена, щодо Близького Сходу, проголошений ще у вересні минулого року, знайшов схвалення і в Єгипті і в цілому ряді інших арабських країн (Марокко, Туніс, Савдійська Арабія, ба навіть Йорданія). Єгипетський президент привіз із собою до Вашінґтону докази, що Лівія плянує наїзд проти союзницького з Єгиптом Судану, і просив допомоги — спаралізувати той плян.

Тому вислання на води недалеко Лівії літаконосця „Німіц" у супроводі кількох інших військово-морських одиниць Шостої фльоти з одночасним висланням до Єгипту чотирьох найновіших американських розвідувальних літаків з радарними вирядами, створило враження, наче може створитися новий нікому не бажаний воєнний фронт далеко від берегів Америки. Проте тактика американського Уряду виявилася правильною. Коли стало відомо, що до столиці Єгипту Каїра має прибути заступник секретаря військових справ ЗСА і американський генерал окремого військового з'єднання, створеного „для негайних потреб" поза кордонами Америки, то лівійський диктатор мусів зрозуміти, що це не жарти, а погроза, що Америка готова дійсно активно допомогти Єгиптові і Суданові. Промова Каддафі, що він перетворить затоку в Лівії „у затоку крови" була потрібна для внутрішнього вжитку. Так само для рятування свого „обличчя" лівійський уряд зорганізував у всіх лівійських містах і містечках протиамериканські демонстрації. Але — як подали останні вістки — Лівія припинила зосередження своїх військ проти Судану. Бо й Москва не хоче третьої світової війни, спричиненої амбіціями малого диктаторчика північноафриканської країни.

Демонстрація американської збройної сили була правильною тактикою. У міжнародному світі все ще рішає сильний чинник. І хоча Совєтському Союзові вдалося „надігнати і перегнати" Америку в деяких родах стратегічної зброї, проте Америка є таки мілітарною потугою, що з нею мусять всі рахуватися. Кожний малий диктаторчик мріє про те, щоби стати великим диктатором, — володарем на якнайбільшій території. Але було вже безліч історичних прецедентів, які доказують, що затрата почуття самокритицизму і почуття міри у своїх імперіялістичних затіях, невідхильно кінчається упадком даного диктатора. Це саме станеться скорше чи пізніше з Муаммаром Каддафі. Покищо він мудро зробив, якщо дійсно, бодай тимчасово, вирікся своїх амбітних плянів, які могли довести до воєнного зудару, який неминуче був би скінчився зміною режиму у Лівії.

Покищо добре сталося, нема нової війни і можна буде зосередитися на заведенні ладу в Лівані і на приборканні екстремізму, що його проявляє ізраїльський прем'єр Менахем Беґін. Треба мати величезну терпеливість, коли йдеться про міжнародну співпрацю з такими фігурами, які керуються почуваннями а не розумом. Тому й Беґін — популярний в Ізраїлі. Але й він не пануватиме довго, бо світ так уладжений, що перемагає „золота середина", а не одна чи друга крайність. Дипломатія існує на те, щоби ті крайності притуплювати. Останні ходи американської дипломатії доказали, що вона — американська дипломатія, стоїть на висоті свого призначення.

Володимир Левенець

МОСКВА НА ІДЕОЛОГІЧНОМУ ФРОНТІ ПРОТИ ЗАХОДУ

Політичні аналітики і спостерігачі на Заході однозгідно стверджують, що нове кремлівське керівництво, під проводом генерального секретаря ЦК КПСС Юрія Андропова, приготовляється до ширшої ідеологічної боротьби із Заходом, зокрема З'єднаними Стейтами Америки і його найближчими альянтами з Північно-Атлантійського Союзу (НАТО).

Передвісником такої боротьби є стаття в „Правді", органі ЦК КПСС, „Комуністі України", теоретичному і політичному журналі Комуністичної партії України, промова міністра закордонних справ СССР Андрея Громика на прийнятті в честь міністра закордонних справ Франції Клода Чейсона, як також інші антиамериканські статті і замітки, які появляються майже в усіх совєтських виданнях там в СССР і поза його кордонами.

У минулотижневому випуску „Правди" говориться, між іншим, що „соціялістичні країни і соціялізм знайшовся останньо під фронтальною ідеологічною атакою Заходу, який намагається за всяку ціну знищити підвалини соціялістичного суспільства і поширити у соціялістичних країнах свою воєнну доктрину". При тому у статті згадано, що совєтські урядові чинники, письменники і журналісти та всі інші прошарки населення виступатимуть об'єднано проти західних намагань, які в кінцевому результаті зазнають поразки, як це було в минулому. Приймаючи позу вчителя, Фелікс Кузнєцов, автор статті у „Правді" і голова Об'єднання совєтських письменників каже, що „соціялістичні країни категорично відкидають брудну пропаґанду і необосновані обвинувачення, а стараються розповісти спільноті у соціялістичних країнах правду про життя на Заході і на Сході".

Згідно з опінією політичних спостерігачів і дипломатів в Москві, стаття Ф. Кузнєцова, мабуть, є започаткуванням ідеологічної боротьби комуно-московських пропаґандистів проти Заходу і безпосередньо проти ЗСА та теперішньої політики президента Роналда Реґена і його співробітників. Тому, що з такою статтею виступив якраз голова профспілки совєтських письменників, мало б це означати, що творці культури будуть змушені переставитись на ідеологічний фронт з Заходом. „Творити в душі народу", — як пише Ф. Кузнєцов, — тенденції опору проти буржуазного психологічного й ідеологічного наступу".

Цинізмом треба вважати твердження „Правди" про „блокаду" і „цензуру" совєтських видань на Заході, бож кожному відомо, яке становище до тієї справи займають совєтські цензори, митники, каґебісти та інші наставники, якщо йдеться про західні видання. Західні аналітики звертають при тому увагу, що від часу приходу на кремлівський престіл колишнього шефа КҐБ Юрія Андропова, який зокрема уславився при ліквідації опозиції — членів рухів спротиву в поневолених Москвою країнах, Гельсінкських груп нагляду за виконанням угод, літераторів, мистців-неконформістів і проникання західніх ідей до „соціялістичних країн", у СССР чимраз частіше повторяється упімнення письменникам і працівникам пера взагалі, щоб вони підхоплювали ідеї Компартії і діяли згідно з духом XXVI з'їзду КПСС, який, нібито, передбачаючи ідеологічний наступ Заходу на Совєтський Союз, „виразно визначив ідеологічний курс партії на майбутнє".

„Комуніст України" натомість пише, що „сучасне міжнародне становище характеризується гострою боротьбою двох напрямів у світовій політиці. З одного боку, курс приборкання гонки озброєнь, зміцнення миру і розрядки на захист суверенних прав і свободи народів, (це совєтський бік медалі), з другого — курс на підрив розрядки, роздування гонки озброєнь, політика погроз і втручання у чужі справи, придушення визвольної боротьби". Покликаючись на слова колишнього першого каґебіста, а тепер секретаря ЦК КПСС, М. М. Соломатін, автор статті в „Комуністі України" каже, що „теперішня політика Вашінґтону, загострила міжнародну обстановку до край небезпечної межі. В цій ситуації особливо посилюється ідеологічне протиборство в головному питанні сучасности — питанні війни і миру".

Найбільш болісно сприйняли московські імперіялісти проголошений у Лондоні, Великобританія, президентом Роналдом Реґеном „хрестовий похід" проти комунізму. Читачі „Свободи" напевно собі ще пригадують скажені виступи совєтської пропаґанди проти „українських буржуазних націоналістів" після третього успішного Конґресу СКВУ, на якому якраз й була піднесена справа розчленування комуно-московської імперії і побудови на її руїнах самостійних держав поневолених народів. Подібно тепер мається справа з „хрестовим походом" Р. Реґена проти комунізму і загальною закордонною політикою ЗСА, яка, на думку М. Соломатіна, „проголосила тотальну боротьбу проти комуністичної ідеології і, врешті-решт, самоліквідацію соціялізму". Не обійшлося у статті без нападів на „ідеоло-

(Продовження на стор. 4)

Василь Ящун — „Дійсне і мрійне"

Василь Ящун: Дійсне і мрійне. Поезії. Вступ проф. д-ра Луки Луцева і проф. д-ра Яра Славутича. Пітсбурґ — Джерзі Сіті, 1981. Видання автора. 74 стор. Стор.: 65-72: Василь Ящун: Мій життєпис.

Несподіванка на полі поетичної продукції, творчости. Професор університету, вчений мовознавець видав збірку своїх поезій, будучи вже на емеритурі. Писав він ці поезії ще в рідному своєму краю, коли був студентом Богословії у Львові, як і інші товариші, як колись Маркіян Шашкевич і його однодумці; а згодом під час буремних днів Другої світової війни та великого ісходу нашої еміґрації за океани. Та не друкував їх відразу, бо полонила його науково-дослідницька праця на полі мовознавства і літератури. Щойно тепер після довгої науково-педагогічної праці рішився видати цю невелику збірку поезій, поділитися з українською громадою оригінальними думками про дійсне і мрійне. Пише про те, що його цікавило, що пережив особисто і як частина народу, пише свої міркування на маргінесі подій, що збувалися „на його очах" як дійсність, що бачив у своїх мріях як майбутнє.

З великою любов'ю описує рідне село, що

Сидить на круглій площі нив,
Оточене вінком лісів, —
Чистенькі, білі хатинки
Стоять — у вишні хтось заплів.

При церкві кілька могилок,
Тендітні хрестики на них,
Ніхто не знає, хто там спить
З часів далеких, не нових.

Від церкви кроків двісті вбік —
Біленька школа край села
Там років п'ять навчався я,
Там книжка радістю була. (Стор. 19—20)

Цей вірш написаний у 1937 році, коли автор, як студент Богословії у Львові летів думками в рідне село, в вузьку країну дитячих літ, найкращу у кожної людини, про яку зберігається пам'ять на ціле життя. А згодом, коли опинився вже по той бік океану, вдячний син згадує матір:

Тобі слова ці, Мамо,
На крилах вітру тужно шлю
З чужого краю; там, далеко,
Тужіння тисне грудь мою.

Усе минає в цьому світі,
Жовтіє, в'яне, завмира,
Лише любов Твоя, о Мамо,
Незмінна, свіжа, молода.

Моїм незмінним скарбом, Мамо,
якого в світі не найти,
Думок моїх найкращим змістом
Була і є, і будеш Ти.
(„Моїй Матері", ст.56—57

Побіч кількох особистих ліричних поезій більшість із них присвячена роздумуванням про рідний край і нарід та його долю. Тут автор виясняє, чому любить рідну Вкраїну, а це за красу її та за геройчні подвиги провідників — володарів, Святослава, Володимира, Ярослава, Хмельницького, Мазепи; це через їхній Листопад, це Крути, це УСС, це геройчна УПА. Покидаючи рідну землю, поет не тратить любови до неї, до України, яка бажає, щоб ми мали волю, гідність і права".

Тим люблю тебе, Вкраїно,
Тим то в грудях грань горить
Почувань святих невпинно.
Можна ж тебе не любить?! (стор.15

Події Першої і Другої світової війни, большевицькі „гаразди", розкуркулення, голод, знущання над людиною, над її гідністю, жахливі морди в тюрмах, жорстокі контингенти тощо описує поет кров'ю серця. Тому й довелося лишати рідний край. Але він пройнятий оптимізмом, хоч стверджує й невдачі, вірить у остаточну перемогу добра над злом, бо боротьба між добром і злом — це суть людського існування. Хоч автор мріями називає віру в краще майбутнє нашого народу, то вірить у Правду на землі. Тому звертається до Цариці Небесної перед виїздом за океан:

Царице небесна, Маріє,
О, Мати страждальна Христа,
Що з болю і горя вмлівала
За Правдою Хресною йшла.
Прийми під покров українців,
Дітей твоїх, в їх боротьбі
За правду Христову і волю,
Скріпи їхні сили слабі!

Дай силу донести хрест Правди
До Господа міри кінця;
Царице небесна, Маріє,
Дай Правди діждатись вінця. (1949)

Василь Ящун посідає справжній поетичний талант. Він реаліст, деколи неоромантик, висказує свої думки невишукано, прямолінійно, не модерністичними манерами, деколи зближений до неокласиків. Це притаманне мовознавцеві. Свій вірш він цізелює, вміє надати йому пластичну форму, намальовати словами. Послуговується гарною мовою, навіть творить неологізми, як, наприклад, пастівень. Тому й позитивно й дуже прихильно оцінили його поезії два літературні критики, Лука Луців і Яр Славутич. Ящун не соро-

(Закінчення на стар. 4)

Роман С. Голіят

ДИСИДЕНТИ ПРО СССР

„An End to Silence": Uncensored „Opinion in the Soviet Union", from Roy Medvedev's underground magazine Political Diary". Edited and with introduction by Stephen F. Kohen, 375 pp., New York-London; W. W. Norton and Company, 1982, $19.95

Стівен Ф. Коген, професор політичних наук у Принстон університеті зібрав у повищій книжці ряд статтей російських дисидентів, які у своїх аналізах дають насвітлення модерної совєтської історії і політики. Автор використав найбільше тексту з „Політичного Денника", який редагував Рой Медведєв, автор праці „Нехай історія осудить".

Коген у своїй статті „Дослідження Сталіна від Сталіна" дає обширну оцінку сталінської диктатури. Сталін володів Совєтським Союзом на протязі чверть сторіччя, від 1929 року до своєї смерти, на 73-му році життя в 1953 році. На протязі тих років він був безоглядним автократом. Над цим періодом дебатовано в офіційній пресі й у виданнях „самиздату" на протязі чверть сторіччя. Офіційна преса підкреслювала, що сталінська доба залишала по собі „жахливі і криваві рани".

Не дивлячись на повище сказане, Коген продовжує, що кожного року 5-го березня, від 1953 року (Сталін помер 5-го березня 1953 р.) деякі особи виносять тост любови за „нашого великого вождя, який зробив батьківщину сильною", знову, інші, проклинають його як „найбільшого злочинця".

Сталінізм заподіяв більший голокост як гітлеризм. Досьогодні нікому не вдалося встановити точного числа замучених під час панування Сталіна; за консервативним підрахунком — 20 мільйонів. До цього зіставлення не можна враховувати мільйони непотрібних жертв під час Другої світової війни, з причини недбалства Сталіна на початку війни й 8-мільйонів душ (знову консервативне зіставлення), які погинули в концентраційних таборах в роках 1939-1953. (стор. 23).

У згаданій вище книжці теж написано, що над цим, щоб створити культ Сталіна приходили маніпуляції згори; його широко прийнято та в нього вірили мільйони совєтського народу всіх кляс. Один із совєтських істориків каже, що навіть Російська Православна Церква долучилася до хору гльорифікації Сталіна (Стор. 29).

Коли Хрущов у чотиригодинній драматичній „секретній" мові перед 1,500 делегатами 20-го конгресу Комуністичної партії в днях 24-25-го лютого 1956 року, обвинувачував Сталіна і його співробітників Молотова, Кагановіча, Маленкова і Ворошилова, то після того, — стверджує Коген, Політбюро знайшлося у такій самій ситуації, як цар Александер II у відношенні до звільнення кріпацтва, тобто, якщо цього не виконає гора, то воно не прийде знизу. Політбюро взяло справу десталінізації у свої руки й почалась офіційна критика сталінського терору.

Флоров, член редакційної колегії „Комуніста", передав копію засекреченої мови Хрущова Медведєву й ці матеріяли він використовував у своєму журналі „політичний Денник", який редаговано підпільно, а який читали навіть деякі члени Політбюра.

Рой Медведєв у статті „Небезпека відновлення сталінізму" каже, що: „Так, відродження сталінізму в нашій країні можливе, — або в сполуці під якимось видом реґабілітації культу Сталіна, або навіть без формальної зміни постанов 20-го і 22-го конгресів (стор. 153). Не зважаючи на це, що військо й члени Політбюра, колишні прихильники й співробітники Сталіна, які надалі займають ключові позиції в адміністрації не хочуть демократизації країни, одначе, після прилюдного звинувачення Сталіна, більшість інтелігенції і здібних людей відвернулися від Сталіна й сталінізму. Автор стверджує, що в сучасному складі Політбюра немає індивідуальностей, які втішалися б популярністю серед народу, які мають за собою особливі революційні заслуги, особливо інтелігентні, надзвичайно талановиті промовці, чи тим подібно. Медведєв підкреслює, що в сучасному складі Політбюра немає кандидата з якого можна зробити „культ особи". Накінець своїх виводів, автор каже, що перемога сталінізму в СССР неминучо посилить руку реакціонерів усіх напрямків у кожній державі світу.

Михайло Занд у статті „Жидівське питання в СССР: Тези" подає огляд жидівського питання в СССР. Він уважає, що в СССР урядові чинники — найбільш дискримінують жидів. Починаючи від 16-го року життя громадяни СССР дістають пашпорти, в яких виписується національну приналежність. Жиди денаціоналізуються через подружжя з росіянами. Жидів не допускають на вищі учбові заклади й до військових шкіл.

Автор стверджує, що в Україні антисемітизм є значно гостріший і має більший засяг, як це є в інших республіках СССР, не зважаючи на здеклярований непричетність в антисемітизмі є поборюванні його націона-

(Закінчення на стор. 4)

Лариса М. Л. Залеська-Онишкевич

СПІВПРАЦЯ ПОКОЛІНЬ І ПОТРЕБА ПЛЯНУВАННЯ НА МАЙБУТНЄ

(Доповідь виголошена на виховній сесії IV-го Конгресу СФУЖО 27-го листопада 1982 року)

Звичайно, слово співпраця наводить на думку оминання потенціяльних та дійсних конфліктів, відповідну перспективу дивитись на конфлікти та вміння ставити важливе понад дрібним, себто співпрацювати, не зважаючи на дрібні непорозуміння. Слово покоління дає нам поняття тяглости, пов'язання спільного елементу, себто передавання естафети на майбутнє, але з відповідною увагою минулому й теперішньому.

Кожне покоління має свої пріоритети, що їх вибирає за своєю системою вартостей та існуючими обставинами. Кожне покоління, свідомо чи підсвідомо, хоче залишити свою відбитку, печатку. І це здорово. Це є збагачення шляхом додавання, нашарування, — це є поглиблення, а не застояння, не скам'янілість. Тяглість існування кожної спільноти — це вічне доповнювання, добудовування, додавання нового до давнішого, до існуючого, це продовжування культури, роду, традиції — себто це ріст, якщо все йде спокійним шляхом самодоповнювання. Тоді є нормальна передача проводу, посту, варти. Та, коли є радикальні і наглі зміни вартостей — тоді є поштовх до руйнування надбань минулого, та вияв у молодих все тільки починати від себе.

У громаді чи установі, завжди потрібно співпраці різних поколінь та передавання проводу від одної ґенерації до молодшої. Часами це проходить інтеґрацією поколінь — без зрізничковань відмінностей у системі вартостей, мети чи стилю праці. Для української громади у діяспорі справа співпраці поколінь багато більш складна, як у інших, бо під увагу приходять різні покоління, що виростали навіть на інших континентах, вчились по школах з іншими мовами навчання, жили у зовсім інших обставинах — а тепер часто співпрацюють (не раз зовсім припадково) у даній околиці. Крім цього різні організації ще й співпрацюють зі собою через океани — в ім'я чогось спільного. Отже, тут замітний елемент не тільки чогось спільного в минулому, але й також певний натяк на спільну мету, бож без мети немає потреби співпрацювати.

Можна запримітити, що кожне покоління даної спільноти, громади, має свою систему вартостей, і згідно з нею поступає до даної мети — звичайно, уже своїм власним шляхом і стилем. Стиль чи форма праці не є дуже важливими — вони є тільки опакованням, висловом. Важливою є думка, мета, як і система вартостей. Молодша генерація не раз доповнює мету, поглиблює її та збагачує, але у цього покоління також часто вже і зміни пріоритетів вартостей, чи інакша інтерпретація їх, як це було в попередньої генерації. Якщо дивитись на українські еміґраційні хвилі на північноамериканському континенті, то бачимо, що перша група мала досить виразно зформульовану систему вартостей та форму праці. Їхня мета була досить невиразно поставлена, і тільки короткотривало була пристосована до історичних подій, в Україні зокрема. Друге покоління цієї іміґрації мало менше виразно зформульовану групову систему вартостей, і її собі зміняло індивідуально. Мета цієї групи була роздрібнена на короткі, зі собою непов'язані прояви, а форма була менше відважна як у їхніх батьків. У Канаді різні чинники сприяли кращому плянуванню — і це покоління та їхні нащадки існують як члени нашої громади. У ЗСА це покоління розплилось, тільки мале число діяльне при парафіях та жіночих організаціях.

Після Другої світової війни нова хвиля іміґрантів мала досить виразну систему вартостей, і саму форму праці. Та мета була на дуже короткий час перебування на нових землях. Коли десятиліття за десятиліттям проминало, ставало ясним, що перебування триватиме довший час, якщо й не назавжди. Але тоді вже було пізно робити деякі більш радикальні зміни (наприклад, поселитись в більшій околиці великим гуртом, там мати вплив на школи, місцеву управу і т. п.). Тепер друге покоління цієї хвилі іміґрантів вибирає дещо іншу систему вартостей, часто виявляє свою власну форму праці, має часто дуже виразні пляни — але також головно на близьке майбутнє.

Замітним є це, що є дуже мало проявів синтези та інтеґрації третього чи четвертого покоління з першої хвилі, та другого чи третього покоління з другої хвилі. Тільки в Канаді деякі установи зуміли цю інтеґрацію осягнути, а так, то тільки деякі парафії та СФУЖО залишаються тепер ще єдиним спільним форумом для нащадків кількох іміґраційних хвиль.

У цій спрощеній схемі процесу співпраці кількох поколінь, із різних іміґраційних хвиль, є можливість застою громади, або поступу, себто — еволюції або завмирання, залежно від конфліктів між поколіннями, від системи вартостей, від плинного переходу громади в руки молодших, і від тяглости дії за даним пляном, до даної мети. У крайньому випадку може бути або відірвання, або може наступити стан, у якому громада розпливається. Це може бути тим більше правдоподібним, чим менше уваги буде виявлено на ріст та мету, себто плянування на дальше майбутнє. Тому треба всім членам, а головно проводові громади, бути свідомим що саме є важливішим — форма чи зміст активности, і для чого дану дію плянується. Себто, потрібно мати виразну, відносно стійку мету (плян на дальше майбутнє, а не тільки на завтра), що братиме під увагу різні варіяції підходу, що різні групи чи покоління вибиратимуть. Тільки тоді можна думати про якусь тяглість нашої громади.

Ліна Костенко, у відомому всім вірші „Естафета" звертає увагу на це, що саме люди передають з покоління в покоління: одні — срібне накриття, другі меблі, треті професійні секрети, а поети передають із душі в душу, сутність, — совість народу. Коли є свідомість сутности — мети, тоді можна перетривати через різнородні конфлікти (бож конфлікти нормально є між людьми) — у вертикальнім аспекті діяльности, себто співпраці поколінь. І саме тому, що наша спільнота у діяспорі сама по собі є різнорідна своїми складовими організаціями, тому є й конфлікти і по горизонтальній лінії (під віковим аспектом). Усі ці конфлікти відбиваються на окремих особах, членах громади, на родинах та й організаціях (чи це індивідуальних чи координуючих).

(Продовження буде)

ГРОМАДИ ВІДЗНАЧИЛИ РОКОВИНИ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Нюарк

У понеділок, 17-го січня 1983 року, посадник міста Нюарку, Н.Дж., підписав проклямацію, якою, з нагоди 65-річчя незалежности УНР проголосив день 22 січня ц.р.- Днем Української Незалежности. На світлині стоять (зліва): проф. Михайло Цяпка („Самопоміч" в Нюарку), Емілія Цяпка, 28-ий Відділ СУА; проф. о. Методій Кушко, парох місцевої української католицької церкви св. Івана; Михайло Матіяш, координатор, Відділ УККА, він же президент Українсько-Американської Демократичної Організації повіту Ессекс, посадник міста Кеннет А.Ґібсон, учні української парафіяльної школи св. Івана—Михайло Матіяш, IУ, Ярко Твардовський, Марко Дацьківський, Роман Білявич; Л дія Дацьківська, Клюб Матерів школи св. Івана, і Дмитро Бобеляк, УСВТ, „Чорноморська Січ".

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 228-0110

КУРС ВИШИВАННЯ

19-го березня — 7-го травня 1983

Відбудеться десять зайнять, пристосованих, як для початківців, так і для вишивальниць з певним досвідом. Будуть лекції з історії, техніки і естетики української вишивки. На курс можуть зголошуватися діти, від 10 років і дорослі.

Час зайнять: **суботи від години 1:15 — 2:45**

Оплата курсу: дорослі — 30.00 дол., члени — 25.00 дол., студенти від 16 років і пенсіонери — 20.00 дол., діти — безкоштовно.

Брати участь у курсі можна тільки за попереднім зголошенням. **(212) 228-0110**.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗВИЧАЙНІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членів Української Православної Федеральної Кооперативи в Ню Йорку

відбудуться

в неділю, 6-го березня 1983 р., о год. 1-ій по пол., по Службі Божій в залі православної церкви св. Володимира, 160 Вест 82-га вул. в Ню Йорку

УПРАВА КРЕДИТІВКИ

Честер

Відзначення 65-ої річниці з дня проголошення незалежної української держави розпочалося у понеділок, 24-го січня ц.р., в год. 9:15 вранці в будівлі Суду Честер, Пенсильванія, найстаршій урядовій будівлі, якою без перерви користаються з 1724 року.

Церемонію започаткував молитвами українською і англійською мовами о. Павло Ланів, з української католицької церкви св. Духа в Честері, Па. Марія Годь Біда представила голову Підготовчого комітету і майстра церемонії Василя Пастушка, який є також і головним радним Українського Народного Союзу. Він від і мени комітету привітав учасників і пояснив важливе значення святкувань 65-ої річниці української незалежности, згадавши при цьому і про голодовий голокост в Україні в 1932– 33 роках.

Господиня і опікунка Олд Честер суду, Р.Тонон привітала учасників святкування. Після цього В.Пастушок представив достойних гостей: о. шамбеляна Петра Липина, пароха української католицької церкви Св. Духа в Честері; о. Михайла Петляка, пароха укранської православної церкви Св. Марії; пастора Івана Ковальчука, баптистська церква в Кром Линні, Па., о. протоієрея Павла Гринишина, пароха православної церкви свв. Петра і Павла в Вілмінґтоні, Дел., суддю Роберта Райта, суд повіту Делавер; стейтового сенатора Кларенса Д.Белла; В.Картіса Велдома, заступника голови Делаверської повітової ради; Ніколаса Ф.Катаніа, члена повітової ради; д-ра Леоніда Д. Рудницького, професора Ля Салл коледжу; конґресмена з 159-го дистрикту Роберта Райта; посадника Честера Джозефа Ф.Баттла, скарбника міста Віллі Мей Лік, конселмена Честера Лео Голмса, Михайла Ковальчука, голову ВідділуУККА, повіту Делавер; Степана Біду, заступника голови Відділу УККА; Івана Панка, голову Українського Народного Дому; Степана Гавриша, головного організатора УНСоюзу, і Богдана Малецького, колишнього члена УПА.

Д-р Л.Рудницький виголосив коротке слово англійською мовою. По-українськи промовляла Марія Гудь Біда, яка на протязі багатьох років була активною в українсько-американській громаді.

Під час святкування 65-річниці Незалежности Української Народної Республіки в Честері, стоять (зліва) Василь Пастушок, Джозеф Баттл, Христина Лонг і Михайло Ковальчук

Сенатор К.Белл прочитав проклямацію з нагоди відзначення річниці незалежности України. Він при цьому сказав, що „світ ніколи не сміє забути про те, що коли генерал Джордж Вашінґтон переходив ріку Делавер, учасниками того маршу були декілька відважних вояків українського походження". В.Велдон прочитав проклямацію від Делаверського повіту, підкресливши при цьому, що американські українці зробили великий вклад в громадське життя цього повіту, і що він вітає їхні аспірації побачити Україну вільною.

Посадник Честера Дж. Баттл прочитав і передав проклямацію від міста, додаючи до того свій короткий коментар. Христина Лонг і Адріяна Біда, що були вбрані в українські народні строї, вручили йому квіти. Проклямацію передано Йосипу Кізюку, воїнові Української Галицької Армії (1918).

Майстер церемонії Василь Пастушок передав від імени комітету грамоти подяки, чудово зроблені на перґаментному папері,— д-рові Леонідові Д.Рудницькому, М.Лонг, Сестрі Мартині, директорці української католицької школи, С.Біді.

В. Пастушок подякував всім членам Комітету за участь і допомогу в організуванні відзначення незалежности української держави. Голова УККА М.Ковальчук сказав коротке слово з цієї нагоди, після чого о. Михайло Петляк, парох української православної церкви в Честері, проказав молитву.

Потім всі зібрані тут вийшла на двір, де під спів українського і американського гимнів на ратуші вивішено український прапор поруч з американським.

Перший раз вся церемонія була сфільмована і передана на „кейбл" телевізії,— чим заопікувався С, Біда і Олександр Пастушок,—і була передана на каналах стейту Пенсильванії.

На проклямації дня української незалежності були присутні численні учні української католицької церкви Св. Духа, а приміщення будинку суду, де ця церемонія відбувалася, було переповнене людьми.

Василь Пастушок

Лос Анджелес

Л.А. (ОПУС — УІБ). Традиційне відзначення січневих роковин відбулося тут у Домі Українського Культурного Осередку у виповненій вщерть залі УКО у неділю,23-го січня ц.р. Свято відкрив голова УКО Богдан Стус, який привітав присутніх, а зокрема генерального консула Канади, українку Галю Гуринівну, та голову уряду УНРеспубліки в екзилі проф. Яр. Рудницького з Монтреалю. Обидвоє достойні гості виголосили святкові промови: Г. Гуринівна — про святкування січневих роковин і українську групу в Канаді, а проф. Яр. Рудницький — про вагу екзильного уряду УНР, як леґітимного спадкоємця й продовжника останнього вільно обраного уряду - Директорії УНР в Україні. Обидві доповіді, виголошені українською і англійською мовами, зробили помітне враження на присутніх як якістю змісту, так і незвичністю доповідачів. На дальшу програму склалися вокальний ... соліста М. Семчин... лістки Ніни Сиволап, хор „Кобзар" під оруд... жика та надлатку ... мації вірша „Киї... авторства І. Ляшк... святив його всен... Яр. Рудницькому, ... зентантові ДЦ УНР... ліки в екзилі.

Попереднього дня ... ту, 22-го січня, відбул... святкове піднесення ... ського прапору на міськ... ратуші Лос Анджелес... сутнім роздано текст... про 60-річчя СССР ... річчя великого голод... Україні в 1932-33 р...

В цілому святкування ... невих роковин у Лос Андже... лесі було на висок... вому й мистецьком... засвідчило однод... спільний націон... фронт українськ... й дало доказ, що ... самостійности й соб... ти України об'єдн... раїнську громад... уваги на релігійні ... ні різниці.

Українка—в Летунської Академії ЗСА

Під час річної паради, коли приймають кадетів до Летунської Академії ЗСА, прийнято до кляси, . що 1986 року ґрадуюватиме з цієї Академії, Керол Пташник, дочку Честера та Ірини Пташників, мешканців Ілліону, Н.Й.

Ця парада відбувається після шістьтижневого суворого основного кадетського вишколу в Академії в Кольорадо Спрінґс, Кольорадо. Вишкіл у військових звичаях і етикеті, муштрі і фізичному вихованні, вправах у застосуванні тактики і стріляння в рамках цієї програми дав початкові кроки під основу їхнього майбутнього військового життя.

Академія—це чотирирічна освітня установа, з якої ґрадуюють чоловіки і жінки, щоб відтак служити старшинами в летунстві ЗСА.

Крім військового вишколу, в програмі Академії є ще спорт, академічне куррікулюм, що включає інженерські, суспільні і гуманістичні науки.

Нова кадетка Керол Пташник, бувши ученицею середньої школи в Ілліоні, закінчила її як найкраща учениця кляси.

Керол—внучка покійних Івана і Апольонії Бобиків з Бугача.

Н.Н.

УКРАЇНА в ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР

Монографічна праця, брошурована, в 7-ох томах.

Ціна: $46.00 з пересилкою
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

На сесії НТШ...

(Продовження зі стор. 1)

тання, завваження і доповнення до змісту доповіді подали наступні учасники сесії: проф. Ярослав Рудницький, проф. Радослав Жук, проф. Роман Сербин, проф. Я. Келебай, М. Дідух, Ярослав Харчун і д-р С. Голутяк-Галик.

Наступна сесія Монтреальського Відділу НТШ відбудеться у квітні з доповіддю проф. Я. Келебая про ідеологічні основи Квебецької партії (Парті Кебекуа), що тепер є при владі у цій франкомовній провінції Канади.

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.

запрошує Шановних Батьків з Нюарку, Ірвінґтону й околиці, щоб

ЗАПИСУВАЛИ ДІТЕЙ до ПЛАСТУ

Вимоги: вік 6½ до 17 років та знання української мови

Також записуємо до Пласту (улади УСП, УПС) БУВШИХ ПЛАСТУНОК І ПЛАСТУНІВ

Просимо звертатися вечорами до **Станичного пл. сн. Юрія Даца, Л.Ч. Тел. 762-7451**

Вписи будуть відбуватися до кінця **вересня 1983 року**

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

має честь запросити Вас на

ДОПОВІДЬ

ІВАНА МИГУЛА,

Професора політики Бішопс Університет, Квібек, Канада.

на тему:

РЕІНТЕРПРЕТАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ ДОБИ РЕВОЛЮЦІЇ ТА УКРАЇНІЗАЦІЇ (1917-1933) ЗА ШЕЛЕСТА

Неділя, 6-го березня 1983 року, 2-га год. дня

Будинок Академії, 206 Захід 100-та вул., Манґеттен, Н. Й.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеня, ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

П'ятниця, 4-го березня 1983 р., о год. 7-ій веч.

запрошують Українське Громадянство на

ЮВІЛЕЙНИЙ ВЕЧІР

в пошану

проф. Августина Штефана

колишнього Голови Сойму і Міністра Освіти Карпатської України

з нагоди Його 90-ти ліття

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:

Д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ .... Відкриття
Д-р ВІКЕНТІЙ ШАНДОР .... Культурна і політична діяльність Ювілята
Д-р ЮЛІЙ ХИМЕНЕЦЬ .... Педагогічна діяльність Ювілята
Вечором провадитиме .... ІЯ МАЦЮК-ГРИЦАЙ

МИНАЄ ВЖЕ РІК
відколи відійшов від нас у життя вічне,
наш Найдорожчий і Незабутній
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

сл. п. СУДДЯ

СТЕПАН НЕБЕШ

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

будуть відправлені

19-го березня 1983 р. в церкві свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, о год.9-ій ранку, в Люрді, Франція і Словсбурґу, Н. Й.

Про молитви за душу Покійного просить:

дружина — ВОЛОДИМИРА
сини:
ОРЕСТ з дружиною МАРІЄЮ
ЕВГЕН з дружиною ЛІДОЮ
внуки — БОГДАН, ХРИСТИНА, АДРІЯНА

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої
МАМИ, БАБЦІ, ПРАБАБЦІ, ТЕТИ І СТРИЯНКИ

бл. п.

КЛЯВДІЇ КОСАНОВСЬКОЇ

з дому СТЕТКЕВИЧ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в неділю, 6-го березня 1983 р., о год. 4-ій по пол. в церкві св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку, Н. Й.

Просимо згадати Покійну у своїх молитвах.

Донька — ІРЕНА СЕНДЕЦЬКА-МУШКЕВИЧ
Внук — ОРЕСТ МУШКЕВИЧ з родиною

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Лесі Слободян

складаємо 30.00 дол.
на ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА
в Гарвардському Університеті.

Родині Покійної наше щире співчуття.

Мейпелвуд, Н. Дж. Герміна і Микола ...

У ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Дорогого МУЖА, БАТЬКА, ДІДА І ПРАДІДА

бл. п.

ВАСИЛЯ КОВАЛЯ

зі Синевідська Вижнього
буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖ...

у суботу, 5-го березня 1983 р., о год. 9-ій ра... в церкві Св. Марії в Озон Парку, Н. Й.

при 97-ій Авеню і 87-ій вул.

Приятелів і Знайомих про молитви просять:

дружина — АННА
дочка — ІРИНА з мужем, дітьми і внук...

Ділимося сумною вісткою,
що дня 26-го лютого 1983 року упокоївся в Бозі,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І БРАТ

св. п. д-р мед.

РОМАН ПАТРИЛО

ПАНАХИДА була відправлена 27-го лютого 1983 року.

ПОХОРОН відбувся 28-го лютого 1983 р. на цвинтарі в Кергонксоні, Н. Й.

У глибокому смутку:

РЕНАТА — дружина
ПЕТРО — син
мґр ОЛЬГА МОРОЗ з чоловіком — сестра
інж. ВОЛОДИМИР — брат з дружиною і дочкою
інж. БОГДАН — брат з дружиною і дочкою
в Польщі
ГАНС і ІДА РУМФЕЛЬ — тесті
та ближча і дальша Родина

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими,
що дня 26-го лютого 1983 року упокоївся в Бозі по важкій і довгій недузі,
наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл. п.

ЗЕНОН ПАСТЕРНАК

проживши 60 років, уроджений у Винниках б. Львова.

За спокій душі Покійного будуть відправлені **ПАНАХИДИ** — в понеділок, 28-го лю... того 1983 р., о год. 8-ій веч. і у вівторок, 1-го березня 1983 року, о год. 8-ій веч. в похорон... му заведенні Andrett Funeral Home Inc., 353 Друга Авеню і 21-ша вул. в Ню Йорку, ...

ПОХОРОН відбудеться в середу, 2-го березня 1983 р. з того ж похоронного ... ня о год. 9-ій ранку до церкви св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку і після Богослуж... український православний цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — РОЗАЛІЯ
син — ЮРІЙ
невістка — АННА
сестра — МИХАЙЛИНА КНИШ
родини:
НАТАЛКА І ВАСИЛЬ ДУМИ з дітьми
ЛЕСЯ І ОРЕСТ ЛЕБЕДЬ
ІРИНА І ЯРОСЛАВ КУРОВИЦЬКІ з дітьми
ДАРІЯ І ВОЛОДИМИР МЕНЦІНСЬКІ з дітьми
та велика Родина у Львові, Україна

Москва...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

гічних адептів капіталізму". Тут зокрема М. Соломатін широко цитує статтю „Оцінка детанту", поміщену в американському журналі „Сервей" ще в 1970-их роках, у якій кількох авторів визнали цю політику приємливою тільки для СССР і його сателітів; критикує опубліковану Пентаґоном брошуру теперішнього секретаря Оборони ЗСА Каспара Вайнберґера п. з. „Совєтська військова могутність"; нагадує про книгу „відомого антирадянщика" Роберта Конквеста „Існуюча небезпека: щодо зовнішньої політики"; відмічує „розгул контрреволюційних сил у Польщі і обурюється на видавців американських журналів „Тайм" і „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт", які „виявляють незадоволення поступовою нормалізацією становища у Польській Народній Республіці"; з притаманною совєтським писакам злістю накидається на професора Гарвардського університету Ричарда Пайпса за „люте русофобство і ненависть до всього радянського"; розказує байочки, що, мовляв до „нової адміністрації ЗСА входять тільки виключно діячі відверто вираженої „яструбиної" і „антирадянської орієнтації"; відкидає арґументацію статті „Перемога можлива", поміщеної свого часу у престижевому і почитному журналі „Форейн Палесі", а вкінці згадує „добрим словом" про „зоологічний антикомунізм і антирадянщину націоналістів, а українських зокрема; їх маячні надії повернутися на Україну на багнетах іноземних загарбників" тощо. М. Соломатін каже, що „з приходом до влади адміністрації Р. Реґена, мілітаристський чад цих невігласів значно посилився". Совєтський пропаґандист поіменно згадує українські газети за кордоном: „Українське Слово" в Парижі, „Новий Шлях" в Торонто, „Шлях Перемоги" в Мюнхені, зокрема за поміщені у цих виданнях статті про розчленування СССР і просування концепції відновлення колись самостійних держав, зокрема України, Білорусі, Грузії, прибалтійських країн та інших.

Що ж пропонує „Комуніст України"? „Ізолювати і перемогти антикомунізм", а за В. Щербицьким, теперішнім ґавляйтером в Україні — „слід й далі своєчасно викривати підривну пропаґанду зарубіжних імперіялістичних, націоналістичних і сіоністичних центрів".

В подібному тоні говорив також А. Ґромико під час зустрічі з його французьким колеґою, міністром закордонних справ Франції Клодом Чейсоном. Він зокрема підкреслював „невдачну місію" віцепрезидента ЗСА Джорджа Буша в Европі, який, на його думку, їздив туди „для баламучення людей".

Виглядає, отже, що Ю. Андропов, діставшись до влади, вирішив посилити ідеологічні фронти проти Заходу. Робить він це послідовно, щоб усі відразу познайомилися з його напрямами у політиці на внутрішньому і зовнішньому відтинках. Очевидно, як треба було сподіватися, уся совєтська „еліта" впала на коліна перед новим царем і тільки в кулюарах Кремля, або поза його мурами, шепочуть про потребу колективного керівництва і потихеньку згадують Леоніда Брежнєва, або навіть ще його попередника розгуляного Нікіту Хрущова. Міти про „новий совєтський курс" у політиці і „лібералізм" Ю. Андропова помалу починають затихати на Заході, бож усі побачили, що ідеологічні фронти російської імперії розпочалися з його ініціятиви і за його наказами. Прозріння наступає новільно, але систематично, очевидно в користь Заходу.

Вісті з життя і праці канадськскої УВАН

В останньому чвертьріччі 1982 року відбуто в УВАН три сесії. В дні 31-го жовтня сесія була присвячена „Персько-Козацьким зв'язкам в ХУІІ столітті". На цю тему доповідав д-р Олександер Баран, професор історії Манітобського університету. Доповідач насвітлив на підставі архівних документів наскільки Персія оцінювала в тому часі важливу ролю козаків в політичній кон стеляції Близького сходу.

Листопадова сесія УВАН була присвячена Києво-Могилянській Академії з нагоди її 350-річчя. Д-р Наталія Пилип'юк, професор Славістичного відділу Манітобського університету доповідала про значення Києво-Могилянської Академії в розвої української культури та науки, а зокрема обговорила „Перший панеґірик Києво-Могилянської Академії: Евхарістеріон або Вдячність" і зробила огляд літературних джерел та значення твору в історії Академії.

Сесії, жовтнева та листопадова, відбувались в залі міської Центральної Бібліотеки.

В грудні, 30-го відбулася свюточна передача найновішої публікації УВАН, а саме: англомвної історії д-ра Михайла Марунчака, „Де Юкрейініан Кенедієнс: Ей Гісторі". Участь в передачі взяли представники організацій на чолі з президентом КУК Іваном Новосадом, як також жертводавці та меценати цього видання, члени УВАН та гості. Департамент Багатокультурности репрезентував В. Балан, а Шевченківську Фундацію — її голова д-р Сергій Радчук.

На цій святковій передачі доповідь „Дві декади зусиль і жертви" зробив автор історії. Доповідь ця появилася окремим виданням як додаток до опублікованої іс торії. В цьому додаткові подано також життєписи меценатів англомовної істо рії українців Канади. Передача і доповідь відбулися в приміщенні Читальні Просвіти, яка стала одним із перших меценатів цього видання. Жінки з Музейної комісії УВАН та запрошені гостили присутніх солодким печивом, чаєм та медовим напитком. Передачею і сесією провадив проф. Я. Розумний, а проф. О. Ґерус зробив підсумки та подяку.

В звітовому чвертьріччі УВАН набула нове устаткування для Військово-Історичного Музею. Закуплено шість нових ґабльоток, а Мистецька Ґалерія Вінніпеґу віддала в постійне користування ВІМА декілька своїх вітрин. З уваги на те, що в обговорюваному часі відбувся ремонт приміщень музею, відкриття виставки з нагоди 40-річчя Української Повстанчої Армії було спізнене. Це сталося щойно в січні 1983 року. В двох великих вітринах розположено книжкові та журнальні видання про УПА. З упорядковуванням головної залі виставку можна буде поширити на інші експонати, а зокрема документацію.

На листопадовому засіданні Президії УВАН обрано в члени УВАН: ред. Анатоля Курдидика та Данила Гусара Струка, професора Торонтонського університету. На тому ж засіданні обговорено справу наступних загальних зборів УВАН, які відбудуться у березні 1983 року. Саме в цьому часі кінчається каденція теперішньої президії УВАН.

(Г. С-р)

Василь Ящун...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

миться своїх „гріхів молодости" і навіть при кінці книжки подає свою автобібліографію. Він як учений живе широким світоглядом і своїми поезіями дає гарну й повчальну лектуру для нашого читача.

Василь Лев

Дисиденти...

(Продовження зі стор. 2)

лістично переконаною українською інтеліґенцією (стор. 246).

Ряд інших авторів хоче переконати читача, що совєтська система не є злою формою правління, тільки її треба здемократизувати. Вони заподають свої особисті виводи, як треба здемократизувати совєтську систему, тобто, залишити її в такій формі в якій вона є, тільки привести зі Заходу, а радше з Америки фахівців і експертів нової технології, які навчили б тамошніх людей працювати за новими зразками саме цієї модерної технології.

† ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИРОСЛАВА ОСІДАЧ, член УНС Відд. 293-го в Брукліні, Н.Й., померла 5-го серпня 1982 року на 74-му році життя. Нар. 1908 в селі Ветлина на Бойківщині, Україна. Членом УНС стала в 1969 році. Залишила в смутку сестер: Ольгу і Надію з родинами і Любу в Україні. Похорон відбувся 10-го серпня 1982 року на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Роман Форостина, секр.

ВАСИЛЬ ЯХВАК, член УНС Відд. 153-го ім. Л.Мишуги у Філядельфії, Па., помер 15-го грудня 1982 року на 61-му році життя. Нар. 1921 року в Сяноці Україна. Членом УНС став в 1958 році. Залишив у смутку синів Василя, Ярослава і Володимира та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 18-го грудня 1982 року на цвинтарі Св. Марії у Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МИХАЙЛО ГОЛОДЮК, член УНС Відд. 94-го, помер 1-го січня 1983 року на 82-му році життя. Нар. 4-го квітня 1900 р. в Галичині. Залишив у смутку дружину Вероніку, сина Осипа і доньку Марію Готорн. Похорон відбувся 4-го січня 1983 року на „Ґрінвуд Семетері" в Фініксі, Арізона.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Татарський, секр.

ТЕОДОР МАКСИМІВ, член УНС Відділу 102-го ім. св. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, помер 13-го січня 1983 року на 73-му році життя. Нар. 8-го грудня 1910 року в Україні. Членом УНС став в 1951 році. Залишив у смутку племінницю Ґабрієлю Собчак. Похорон відб. 17-го січня 1983 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Микола Бобечко, секр.

СПІРИДОН КАЧМАРИК, член УНС Відд. 337-го ім. Івана Франка в Балтиморі, Мд., помер на 80-му році життя. Нар. в 1914 році в селі Галбів, пов. Ясло, Україна. Членом УНС став в 1963 році. Залишив у смутку дружину Марію, сина Івана, синову Патрикію і родину в Україні. Похорон відбувся 18-го січня 1983 року на цвинтарі церкви св. Михаїла в Балтиморі, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!
Е.Притула, секр.

КАТЕРИНА ЯВНА, член УНС Відд. 47-го ім. Ольги Басараб в Бетлегемі, Па., померла 14-го січня 1983 року на 93-му році життя. Нар. в 1889 році в Золячах, Зах. Україна. Членом УНС стала в 1933 році. Залишила в смутку одну доньку, п'ять синів, 26 внуків, 23 правнуки і 9 пра-правнуків. Похорон відбувся 17-го січня 1983 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Нортгемптоні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

ЄЛИСАВЕТА ШІРЛОГ, член УНС Відд. 228-го ім. св. Анни в Ст. Клер, Па., померла 20-го січня, 1983 року на 56-му році життя. Нар. 17-го березня 1927 року в Ст. Клер. Членом УНС стала 1943 року. Залишила в смутку мужа Германа. Похорон відбувся 25-го січня 1983 р. на Лютеранському цвинтарі в Мідл Вилледж, Л.І., Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

ГЕЛЕН МАТЛАК, член УНС Відд. 76-го ім св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж., померла 17-го січня 1983 року на 89-му році життя. Нар. 1893 року в селі Звір, Зах. Україна. Членом УНС стала в 1942 році. Залишила в смутку дітей: Марію, Анну, Івана; 10 внуків, 12 правнуків, ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 20-го січня 1983 року на цвинтарі „Евергрін в Гиллсайді, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Юлія Демчук, секр.

ЕЛІНОР С. СУХАРА, член УНС Відд. 230-го ім св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо, померла 11-го січня 1983 року на 76-му році життя. Нар. 1906 року в Янґставні, Огайо. Членом УНС стала в 1961 році. Залишила в смутку мужа Івана, доньку Селлі Вона, дві пасербиці Мері Лу і Ширлі. Похорон відбувся 14-го січня 1983 року на цвинтарі „Ґрінгейвен" в Кенфілді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
П. Ліщак, секр.

ЕВГЕНІЯ МИСЬКА з дому **МОКЛОВИЧ**, член УНС Відд. 125-го в Чикаго, Ілл., померла 3-го січня 1983 року на 81-му р. життя. Нар. в 1902 році в Станиславові, Україна. Залишила в смутку мужа Володимира. Похорон відбувся 6-го січня 1983 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Ґльорія Пашен, секр.

АННА ПИСАРЧИК, член УНС Відд. 202-го Т-ва св. Марії в Обирні, Н.Й., померрла 4-го січня 1983 року на 79-му році життя. Нар. 1904 року в Норт Тонованді, Н.Й. Членом УНС стала в 1923 році. Залишила в смутку Дениса і Євгена Писарчиків, Мері Енн Кахнич і Петрусю Вахна. Похорон відбувся 8-го січня 1983 року на цвинтарі св. Йосифа в Флемінгу, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Гелен Міскелл, секр.

ВАСИЛЬ ЗИМА, член УНС Відд. 484-го ім. Тараса Шевченка в Ютиці, Н.Й., помер 4-го січня 1983 року на 61-му році життя. Нар. 1922 року в селі Криве, повіт Бережани, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Валерію, дочку Галину і сина Петра, ближчу і дальшу родину тут і в Україні, друзів дивізійників. Похорон відбувся 6-го січня 1983 року на цвинтарі св. Володимира в Ютиці, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
В.Запаранюк, секр.

МАРІЯ ШУРА (КОБЯЛКА), член УНС Відд. 122-го ім. Т. Шевченка в Тавнтоні, Масс., померла 13-го січня 1983 року на 92-му році життя. Нар. 1891 року в Петрушій Волі, Україна. Членом УНС стала 1925 р. Залишила в смутку сина Йосифа з дружиною, дочку Анну, трьох внуків, одну внучку і 11 правнуків. Похорон відбувся 17-го січня 1983 року на цвинтарі „Мейфлавер Гилл" в Тавнтоні, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Попович, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 13-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

Чикаґо, Ілл. Річні збори Т-ва Благовіщення 125 Відд. відбудуться в Клюбовім Домі, близ. української католицької церкви св. Йосифа, 5000 North Cumberland Rd., вполудне, зараз по Службі Божій 10:30 р. Цікава програма з впровадженням нових членів. Обов'язком всіх членів прибути на збори. — Ґльорія Пашен, секр.